

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/64/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010362
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1515010362.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného H. D., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaniach prokurátora a Martina Krištofa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 20.03.2017 sp. zn. 1T/46/2015, na verejnom zasadnutí konanom 22. marca 2018 takto

rozhodol:

I./

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora sa z a m i e t a.

II./

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie J. X., nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 20.03.2017 sp. zn. 1T/46/2015 bol obžalovaný H. D. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 01.06.2015 sp. zn. 2 Pv 794/12/1105, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 01.05.2012 v U. - H. na J. ulici č. XX v autopožičovni JK-O., s. r.o., si na základe písomnej zmluvy o prenájme motorového vozidla prenajal osobné motorové vozidlo zn. VW Passat combi 2,0 TDi, Highline, čiernej farby, eč. BA-XXX TG, VIN č. B ktoré sa podľa zmluvy o prenájme zaviazal vrátiť dňa 01.06. 2012, čo však doposiaľ neurobil ani napriek písomným výzvam doručovaným na adresu jeho bydliska, resp. obchodnej spoločnosti X., spol. s r.o., ktorej je spolumajiteľom, pričom vozidlo sa nachádza na doposiaľ neznámom mieste, čím poškodenej spol. JK-O., s r.o., IČO: XXX XXX XX, spôsobil celkovú škodu vo výške 11.175,- euro, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená spoločnosť JK-O., s.r.o. J. XX , U. - H., Z.: XX XXX XXX, odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie tak prokurátor, ako aj J. X..

K výroku v bode I./

Čo sa týka odvolania prokurátora proti prvostupňovému rozsudku, to bolo podané v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por., pričom išlo o odvolanie oprávnenej osoby podľa § 307 ods. 1 písm. a/, Tr. por. Predmetné odvolanie bolo prokurátorom podrobne odôvodnené písomným podaním doručeným na okresný súd dňa 07.04.2017 nasledovným spôsobom:

„Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 20.03.2017 samosudca postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného Jána D. oslobodil spod obžaloby s odôvodnením, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Svoje rozhodnutie samosudca odôvodnil tým, že vec bola dvakrát odmietnutá, pričom pre čistotu veci súd nahradzujúc činnosť orgánov činných v trestnom konaní pribral do konania znalecký ústav KEÚ PZ odbor kriminalistika, odvetvie ručné písmo a jazyková expertíza, za účelom preskúmania podpisu obžalovaného H. D. na predmetnej zmluve z 01.05.2012, avšak znalecký ústav prípisom z 08.09.2016 potom, čo obžalovaný na účely znaleckého skúmania poskytol dostatočný počet porovnávacieho materiálu, súdu oznámil, že sporný podpis na zmluve z 01.05.2012 má tvar jednoduchej parafy, pričom jej čitateľnosť a tým aj skúmateľnosť navyše znižuje fakt, že sa prekrýva so zápisom vyhotoveným ručným písmom. Takto jednoducho vyhotovený podpis je ľahko napodobiteľný. Preto sporný podpis je ťažšie skúmateľný a to bez možnosti individuálnej identifikácie pisateľa, ani na úrovni pravdepodobnosti, preto nie je možné pristúpiť k písomznaleckému skúmaniu. K. H. D. vo svojich výpovediach uviedol, že zmluvu o prenájme motorového vozidla z 01.05.2012 nikdy nepodpísal. Priznal, že motorové vozidlo zn. VW Passat si požičal, ale ho aj vrátil, o tom spísal zmluvu so svedkom KN.. To, že auto bolo vrátené, vyplýva aj z emailovej komunikácie so svedkom X.. Nepodpísal zmluvu na č. 1. 40, 41 spisu, resp. na č. 1. 167 a 169.

V rámci voľného hodnotenia dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne, súd nezistil žiaden dôvod, ktorý by obhajobné tvrdenie obžalovaného vyvrátil. Preto jeho výpoveď súd považoval za pravdivú a vierohodnú. Naopak súd vyhodnotil vykonané dôkazy ako nedostatočné na uznanie viny obžalovaného, pretože podľa jeho názoru, výpovede svedkov N. J. a J. X. považuje za rozporuplné a nelogické.

S takýmto názorom súdu a hodnotením dôkaznej situácie sa nestotožňujem.

Obžaloba bola podaná na obžalovaného H. D. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2/Tr. zák., teda pre skutok ohľadne požičania a nevrátenia motorového vozidla zn. VW Passat combi 2,0 TDi, čiernej farby, EČ: BA-XXX TG, vychádzajúci zo zmluvy zo dňa 01.05.2012, preto akékoľvek ďalšie hypotetické úvahy súdu o obsahu a naplnení zmluvy zo dňa 06.01.2012 sú nedôvodné.

Súd apriórne odmieta akceptovať ostatné zadovážené dôkazy, úzko a jednostranne sa zamerajúc na výpoveď obžalovaného H. D. z hlavného pojednávania o tom, že osobné motorové vozidlo zn. VW Passat combi 2,0 TDi, čiernej farby, EČ: BA-XXX TG si v spoločnosti JK-O., s.r.o. prenajal, avšak v inom čase, toto vrátil, ale spornú zmluvu z 01.05.2012 nikdy nepodpísal.

Argument súdu o tom, že zmluva o prenájme motorového vozidla zn. Audi A8 dňa 06.01.2012 a jeho predpokladaná doba návratu dňa 06.07.2012, ako aj zmena termínu vrátenia tohto vozidla zo dňa 06.07.2012 na deň 01.06.2012, však nie je predmetom obžaloby.

Som toho názoru, že súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného, vôbec neberúc do úvahy nezmenenú argumentáciu poškodeného J. X., podporenú o výpoveď svedka N. J. z hlavného pojednávania zo dňa 16.11.2016, ktorý jednoznačne potvrdil, že zmluvu zo dňa 01.05.2012 podpísali naraz spolu s obžalovaným H. D.. Do termínu dohodnutého v zmluve na vrátenie, im automobil zn. VW Passat vrátený nebol. Nestalo sa tak ani doteraz. Pokiaľ ide o preberací protokol vozidla VW Passat, to riešil pán X., pričom je tam riešená aj zámena vozidla zn. Audi A8, ktoré bolo pokazené za VW Passat. Faktúra, spolu s príjmovým dokladom, resp. bankovým prevodom sa vystavuje až po skončení nájmu, a keďže toto vozidlo Ján D. nevrátil, faktúra mu vystavená nebola, bol o tom len preberací protokol.

Svedok N. J. podľa môjho názoru ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní logicky vysvetlil, že vozidlo Audi A8, ktoré mal požičané predtým sa pokazilo a po oprave bolo vrátené obžalovanému, ktorý však dňa 24.04.2012 vymenený VW Passat nevrátil, ale si ho ponechal aj naďalej, pričom predpokladaný návrat mal 01.06.2012, potom si to predĺžil, no od 20.07.2012 prestal platiť a vozidlo do dnešnej doby nevrátil, ale ho užívala naďalej jeho kamarátka J. F. z W., ktorá s ním mala na čerpacej stanici OMV pri Auparku dopravnú nehodu, pričom sa nabúrala do auta H. X.. Táto výmena bola zaznamenaná do preberacieho protokolu od vozidla Audi A8. Má o komunikácii s obžalovaným H. D. aj nejaké SMS správy a komunikáciu na facebooku ohľadne tohto vozidla, kde chcel obžalovaný H. D. od neho ďalšie autá a on mu vytkol, že dodnes mu nevrátil predmetný VW Passat.

Svedok J. X. na hlavnom pojednávaní doplnil, že je pravdou, že obžalovaný si v minulosti prenajímal od nich viaceré autá, pričom spočiatku riadne platil, avšak neskôr platby odkladal, sľuboval viackrát, že zaplatí, dokonca raz boli vyťahnutí na nejakú benzínku, kde boli aj nejakí Čečenci alebo Rusi, pričom aj oni čakali na obžalovaného a od nich postupne získal všetky autá, a to Audi A8, Škodu Oktavia, Volvo S60 a ďalšie, okrem predmetného vozidla VW Passat. Ku svojej výpovedi svedok doložil elektronickú komunikáciu s obžalovaným, ktorá potvrdzuje, že vrátenia vozidla sa od neho dožadoval aj touto cestou. Zmluvu zo dňa 01.05.2012 podpísal za JK-O., s.r.o. pán J., on pri podpise nebol, ale v ten deň odovzdal toto vozidlo obžalovanému H. D.. Pokiaľ ide o zmluvu o prenájme vozidla z 06.01.2012 o výmene Audi

A8 za predmetný VW Passat, hoci je tam uvedený dátum 24.04.2012, že vtedy došlo k výmene, reálne k prebratiu vozidla VW Passat došlo až 01.05.2012. Túto zmluvu podpísal on a obžalovaný H. D. pred ním v kancelárii.

Dňa 24.04.2012 došlo k výmene vozidiel Audi A8 a VW Passat, z dôvodu poruchy vozidla zn. Audi A8, táto skutočnosť bola zaznamenaná v zmluve podpísanej svedkom N. J. a obžalovaným H. D. dňa 01.05.2012.

Teda nie je žiadny rozpor ani medzi dátumom výmeny osobného automobilu Audi A8 a zapožičania VW Passat. Vozidlo VW Passat patrilo spoločnosti VW Finančné služby. Držiteľom vozidla je J. T., bytom A. ul. č. 6, U., ktorý poškodenej spoločnosti JK-O., s.r.o., toto vozidlo dal do prenájmu. J. T. ho iba požičal obžalovanému H. D.. Túto skutočnosť potvrdzuje aj dohoda o bezodplatnom požičaní predmetného motorového vozidla zo dňa 07.02.2012 na dobu 21 dní, uzavretá medzi J. T. a spoločnosťou X., s. r. o., zastúpenou H. D., nachádzajúca sa na čl. 41 vyšetrovacieho spisu. Išlo o krátkodobé zapožičanie vozidla medzi J. Škodou a spoločnosťou X., s. r. o., ktoré ani zmluvnými stranami, ani časom nesúvisí s obžalovaným skutkom, preto nie je dôvodné, aby touto úvahou prvostupňový súd podporoval svoju argumentáciu o oslobodení obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že neboli splnené podmienky na postup v zmysle ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. por. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T 46/15 zo dňa 20.03.2017 o oslobodení obžalovaného H. D. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V považujem za nezákonný, a preto navrhujem senátu Krajského súdu Bratislava, aby predmetný rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie.“

Na prejednanie odvolania prokurátora voči napadnutému rozsudku, krajský súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnila iba prokurátorka krajskej prokuratúry. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obžalovaný H. D., ani zástupca poškodenej spoločnosti R. Y. s.r.o., H. 1, U. (táto menovaná obchodná spoločnosť je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti JK-O., s.r.o., W. cesta XX, U.). Odvolací súd napriek tomu vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného a zástupcu obchodnej spoločnosti R. Y. s.r.o., H. 1, U., nakoľko na takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky. Pre úplnosť treba dodať, že obžalovaný H. D. svoju neúčast iba telefonicky ospravedlnil dňa 22.03.2018 o 08.05 hod. (jednu hodinu pred začatím verejného zasadnutia) a to z dôvodu pretrvávajúcej dočasnej práceneschopnosti s tým, že potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti už zaslal na odvolací súd (takéto potvrdenie však nebolo odvolaciemu súdu doručené a to ani dodatočne). Zároveň treba zdôrazniť, že obžalovanému bolo predvolanie na verejné zasadnutie doručené náhradným spôsobom podľa § 66 ods. 3 Tr. por. a v tomto predvolaní bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Nie je bez významu ani to, že krajský súd v predmetnej trestnej veci opakovane nariadil verejné zasadnutie (na deň 12.10.2017, na deň 30.11.2017 a na deň 18.01.2018), ktoré bolo napokon odročené z dôvodu, že neboli naplnené všetky zákonné podmienky, aby sa mohlo vykonať v neprítomnosti obžalovaného.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Poukázala na písomné odôvodnenie podaného odvolania, ako aj na všetky argumenty v ňom uvedené.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil nasledujúcim spôsobom:

„Úvodom súd poznamenáva, že predmetná trestná vec - obžaloba na obžalovaného H. D. bola súdom uznesením, sp. zn. 1T8/2014 z 28. 01. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3Tos36/2014 z 14. 05. 2014 postupom podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. odmietnutá a vrátená prokurátorovi. V tomto uznesení prvostupňový súd nariadil orgánom činným v trestnom konaní vykonať viaceré dôkazy, najmä však po založení originálu zmluvy z 01. 05. 2012 uvedenej v skutkovej vete obžaloby, pribrať do konania znalca z odboru písomznanectva za účelom znaleckého preskúmania podpisu obžalovaného H. D. na predmetnej zmluve o prenájme motorového vozidla zn. VW Passat combi 2,0 TDi, EČV: BA-XXX TG, keďže obžalovaný od počiatku popieral, že by túto zmluvu podpísal

a bránil sa tým, že s poškodenou spoločnosťou síce uzavrel zmluvu o prenájme vozidla, ale išlo o dobu vypožičania auta na neurčito a za paušálnu cenu 900,- euro.

Orgány činné v trestnom konaní vykonali po vrátení veci všetky úkony nariadené súdom, okrem zadováženia znaleckého písomoznaleckého posudku, ktorý by sa vedel zodpovedne vyjadriť k najzákladnejšej a najpodstatnejšej otázke, či zmluvu z 01. 05. 2012, ktorú obžalovaný mal porušiť a predmetné vozidlo nevrátiť, podpísal H. D. a teda či sa dopustil alebo nedopustil žalovaného skutku (trestného činu).

Súd uznesením sp. zn. 1T/46/2015 z 02. 06. 2015 postupom podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. opätovne obžalobu na H. D. odmietol a vec vrátil prokurátorovi s argumentáciou, že orgány činné v trestnom konaní nevykonali všetky dôkazy nariadené súdom v prvom uznesení o odmietnutí obžaloby z 28. 01. 2014, ktoré však Krajský súd Bratislava, uznesením sp. zn. 4To97/2015 z 19. 11. 2015, a to z dôvodu podanej sťažnosti prokurátorom, ktorý namietal, že mu súd neumožnil niesť dôkazné bremeno, zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Pre právnu čistotu veci súd, nahradzujúc činnosť orgánov činných v trestnom konaní, do konania pribral znalecký ústav - Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru Bratislava v odbore kriminalistika, odvetvie ručné písmo a jazyková expertíza za účelom preskúmania podpisu obžalovaného Jána D. na predmetnej zmluve z 01. 05. 2012, avšak znalecký ústav prípisom z 08. 09. 2016, po tom, čo obžalovaný na účely znaleckého skúmania poskytol Kriminalistickému a expertíznemu ústavu Policajného zboru dostatočný počet porovnávacieho materiálu, súdu oznámil, že sporný podpis na zmluve z 01. 05. 2012 má tvar jednoduchej parafy, pričom jej čitateľnosť a tým aj skúmateľnosť navyše znižuje fakt, že sa prekrýva so zápisom vyhotoveným ručným písmom. Takto jednoducho vyhotovený sporný podpis je ľahko napodobiteľný. Preto sporný podpis je ťažšie skúmateľný a to bez možnosti individuálnej identifikácie pisateľa ani na úrovni pravdepodobnosti. Preto nie je možné pristúpiť k písomoznaleckému skúmaniu.

Obžalovaný H. D. vo svojich výpovediach uviedol, že zmluvu o prenájme motorového vozidla z 01. 05. 2012 nikdy nepodpísal. Priznal, že motorové vozidlo VW Passat si požičal, ale ho aj vrátil, o tom spísal zmluvu so svedkom X.. To, že auto bolo vrátené, vyplýva aj z mailovej komunikácie so svedkom Krištofom. Nepodpísal zmluvy na č. I. 40 a 41 spisu, resp. na č. I. 167 a 169.

V rámci voľného hodnotenia dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne, nezistil súd žiaden taký dôkaz, ktorý by obhajobné tvrdenie obžalovaného vyvrátil. Preto jeho výpoveď súd považoval za pravdivú a vierohodnú.

Y. N. J., obchodný zástupca firmy JK-O., s.r.o. U. vo svojich výpovediach uviedol, že podpis prenajímateľa za JK-O., s.r.o. na zmluve z XX. XX. XXXX je jeho a podpis nájomcu je obžalovaného H. D.. Túto zmluvu najprv podpísal obžalovaný a za JK- O., s.r.o. ju on podpísal o týždeň, nakoľko auto VW R. bol vymenený za Audi, čo riešil svedok X.. Následne sa svedok opravil a uviedol, že zmluvu z 01. 05. 2012 spolu s obžalovaným podpísali spoločne naraz. Automobil VW Passat doposiaľ vrátený nebol, viackrát obžalovanému posielali výzvy, medzi nimi prebehla aj mailová komunikácia.

Svedok J. X. vo svojej výpovedi uviedol, že v predmetnej veci je vlastne poškodený on, ako fyzická osoba, lebo on si autá prenajímal a prenajímal ich ďalej. Obžalovaný si v minulosti požičal viaceré motorové vozidlá, tie však vrátil, okrem auta VW Passat. Zmluvu o prenájme motorového vozidla zo 06. 01. 2012 podpísal spolu s obžalovaným v jeho kancelárii, hoci je tam uvedený dátum výmeny áut Audi za VW Passat 24. 04. 2012, reálne k výmene áut došlo až 01. 05. 2012.

V rámci voľného hodnotenia dôkazov súd tieto výpovede svedka J. a svedka Krištofa, považuje za rozporuplné a nelogické.

Ak je pravdou to, že obžalovaný H. D. a za JK-O., s. r. o. svedok X. podpísali zmluvu o prenájme motorového vozidla zn. Audi A8 dňa 06. 01. 2012 s predpokladanou dobou návratu dňa 06. 07. 2012, prečo je v nej uvedené, že dňa 24. 04. 2012 došlo k výmene Audi A8 za VW Passat.

To by museli byť 06. 01. 2012 zmluvu podpisujúce strany prorokmi, alebo jasnovidcami, keď už vtedy - 06. 01. 2012, vedeli, že dňa 24. 04. 2012 dôjde k výmene vozidiel.

Ak je však naozaj pravdou to, čo je vyššie uvedené, že dňa 24. 04. 2012 došlo k výmene áut, svedčí to len a len o tom, že zmluva zo 06. 01. 2012 bola dopisovaná. Súdu však potom nie je jasné, prečo bola s obžalovaným podpisovaná ďalšia zmluva ohľadne vozidla VW Passat dňa 01. 05. 2012, keď k reálnej výmene vozidiel došlo už 24. 04. 2012, a prečo sa v zmluve z 01. 05. 2012, oproti zmluve zo 06. 01. 2012, menil termín vrátenia auta zo dňa 06. 07. 2012 na deň 01. 06. 2012.

Ak je pravdou, že obžalovanému firma JK-O., s.r.o. reálne dňa XX. 04. 2012 vymenila automobil VW Passat za Audi A8, ako mohol obžalovaný automobil VW Passat, EČV: BA-XXX TG (auto uvedené v obžalobe) zapožičať dňa 07. 02. 2012 J. T. (č. I. 41) ?

Tieto skutočnosti spolu s faktom, že znaleckým dokazovaním sa nedá zistiť, či podpis na zmluve z 01.05. 2012 patrí obžalovanému H. D. (túto skutočnosť treba vyhodnotiť v jeho prospech - „in dubio pro reo“ -- teda o jeho podpis nejde), ako i rozpornosťou v tvrdení svedka J. o tom, kedy a ako s obžalovaným podpísali zmluvu z 01. 05. 2012, znevierohodňujú tvrdenia zástupcu poškodenej organizácie JK-O., s.r.o. a vnášajú do objasňovania predmetnej veci vážne pochybnosti.

Preto je súd toho názoru, že prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena toto neunesol a vinu obžalovanému nepreukázal jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností a stopercentne.

Súd pripomína, že obžalovaný nemá povinnosť sa vyvíňovať, predkladať dôkazy vo svoj prospech, ale naopak, orgánom činným v trestnom konaní pred súdom je štát, zastúpený prokurátorom, povinný vinu osobe obžalovanej dokazovať a napokon dokázať.

Pokiaľ ide o svedka H. J., ten si pamätal, že VW Passat odovzdávali obžalovanému, buď svedok J. alebo X., on však žiadne zmluvy s obžalovaným nepodpisoval. Potvrdil, že auto VW Passat doposiaľ vrátené nebolo.

Y. Z. X. N., ktorá v čase skutku robila vo firme obžalovaného - X., účtovníctvo, o firme JK-O., s.r.o. nevedela vôbec nič, v súčasnosti nevedela predložiť žiadne dokumenty ohľadne prenájmu áut, resp. auta VW Passat.

Neušlo pozornosti súdu, že v oboch zmluvách o prenájme motorového vozidla z 06.01. 2012 i 01. 05. 2012, ako nájomca figuruje súkromná osoba H. D., bytom F. XXXX/XX, R. U., výzva na vrátenie auta mu na jeho adresu trvalého bydliska bola zaslaná len raz a to dňa 19. 09. 2012, v spise sa o tom nachádza aj doklad - podací lístok (č. I. 44), avšak nenachádza sa tam doklad o tom, či túto výzvu obžalovaný prevzal, alebo nie a z akých dôvodov.

Keďže v konaní boli zistené a preukázané vážne pochybnosti o tom, či sa skutok popísaný v obžalobnom návrhu stal, súd obžalovaného postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por., použijúc zásadu in „dubio pro reo“, spod obžaloby oslobodil.

V adhéznom konaní súd obligatórne, keďže došlo k vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku, poškodenú stranu postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.“

Odvolací súd dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci, postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v súdnom konaní boli vykonané všetky potrebné dôkazy nevyhnutné na spravodlivé rozhodnutie, pričom okresný súd tieto dôkazy objektívne vyhodnotil podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne, ako sa to predpokladá v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por.

Odôvodnením napadnutého oslobodzujúceho rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané alebo nedokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov v prospech či neprospech obžalovaného.

Krajský súd si preto v celom rozsahu osvojil skutkové a právne závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku bez potreby ho opakovať. Aj odvolací

súd zhodne so súdom I. stupňa konštatuje, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Odvolací súd aj v kontexte odvolacích námietok prokurátora dodáva, že výrok o vine musí byť vždy založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok sa skutočne stal a vykazuje aj všetky znaky trestného činu po objektívnej a subjektívnej stránke.

Okresný súd správne konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa žalovaný skutok skutočne stal.

Výrok o vine zo spáchania skutku (činu) nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, alebo len na predpokladaných skutkových záveroch. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Pokiaľ existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nemožno ich vyložiť v neprospech obžalovaného, ale naopak, je nutné ich vyložiť v jeho prospech. Odsudzujúci výrok môže mať zákonný podklad iba vtedy, ak je v dôkaznom konaní dosiahnutý najvyšší možný stupeň istoty vo vzťahu ku skutku, ktorý možno od ľudského poznania požadovať a to aspoň na úrovni všeobecného pravidla: „aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.“ nestačí akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia, musí ísť o absolútnu istotu.

Ani krajský nepovažoval svedecké výpovede J. X. a N. J. za objektívne a hodnoverné. Ich výpovede nemajú vnútornú logiku a vzájomnú nadväznosť. Navyše hodnovernosť ich tvrdení nekorešponduje ani so všetkými listinnými dôkazmi (zmluva zo dňa 06.01.2012 bola dodatočne upravená, čo nasvedčuje o neprehľadných a nepreskúmateľných praktikách obchodnej spoločnosti JK-O., s.r.o. U.). Hodnovernosť svedka J. X. spochybňuje aj výpoveď svedka D. R. z prípravného konania (na č. l. 158 - 159), ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Napokon významným je aj to, že znaleckým dokazovaním sa nedá vôbec preukázať, či podpis na zmluve zo dňa 01.05.2012 patrí alebo nepatrí obžalovanému H. D..

Odvolacie námietky prokurátora predstavujú len inú hladinu hodnotenia dôkazov (bez akceptovania zásady „in dubio pro reo“), čo je pre obžalobu pochopiteľné. Také hodnotenie dôkazov však súd II. stupňa nemôže akceptovať, najmä ak v odvolaní sa poukazuje len na určitú časť dôkazov, ale bez ich hodnotenia v celkovom kontexte.

Záverom nadriadený súd znovu konštatuje a opakuje, že jednou zo základných zásad nášho právneho poriadku je zásada „in dubio pro reo“, ktorá vychádza z princípu prezumpcie neviny. V praxi to znamená, že záver o vine páchatel'a musí byť postavený na skutkovom stave, o ktorom nie sú žiadne pochybnosti. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia sám osebe nestačí k tomu, aby mohol tvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu. V posudzovanej veci bol preto postup súdu prvého stupňa správny, keď vzniknuté pochybnosti vyložil v prospech obžalovaného.

Po oboznámení sa s dôkaznou situáciou a závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa vyhodnotením dôkazov, bol aj odvolací súd toho názoru, že nebolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, na základe čoho bolo nevyhnutné obžalovaného H. D. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 01.06.2015 sp. zn. 2 Pv 794/12/1105 oslobodiť.

Vzhľadom na vyjadrené úvahy, krajský súd rozhodol na základe odvolania prokurátora spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia (výrok v bode 1/).

K výroku v bode II./

Odvolací súd zistil, že na podklade odvolania J. X., nar. XX.XX.XXXX, sa týmto podaným opravným prostriedkom nemôže zaoberať z meritórneho hľadiska, t. j. splniť si prieskumnú povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por., pretože odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Senát krajského súdu z oboznámeného výpisu Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vyžiadaného dňa 04.09.2017, mal preukázané, že obchodná spoločnosť JK-O., s.r.o., W. cesta XX, XXX

01 U., Z.: XX XXX XXX, dňa 12.03.2016 zanikla v dôsledku zlúčenia, pričom od dňa 12.03.2016 právnym nástupcom tejto spoločnosti je obchodná spoločnosť R. Y. s.r.o., H. 1, XXX XX U.. Sám odvolateľ J. X. na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že obchodná spoločnosť JK-O., s.r.o. U. bola predaná a novým majiteľom firmy sa stala obchodná spoločnosť R. Y. s.r.o. Bratislava.

Z uvedeného je zrejmé, že odvolateľ J. X. už v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku v žiadnom prípade nemohol byť štatutárnym orgánom - konateľom obchodnej spoločnosti JK-O., s.r.o. Bratislava, keďže táto spoločnosť dňa 12.03.2016 zanikla, pričom právnym nástupcom sa stala úplne iná obchodná spoločnosť, v ktorej J. X. nemal vôbec žiadne postavenie. Tento odvolateľ v čase vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku mal postavenie iba fyzickej osoby, ktorá nebola oprávnená podávať opravný prostriedok voči výroku o náhrade škody rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 20.03.2017 sp. zn. 1T/46/2015.

S poukazom na uvedené skutočnosti, súd druhého stupňa odvolanie Martina Krištofa v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou (výrok v bode II./).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.